

I øvrigt maa bemærkes, at Staten altid ved Normering af Tjenestemandstillinger har fulgt det Hovedsynspunkt, at der ikke bør ansættes Tjenestemænd i større Antal, end der kan skønnes at ville være varig Beskæftigelse for. Man har saaledes altid været meget tilbageholdende med at normere Tjenestemandstillinger ved Institutioner af midlertidig Karakter eller Institutioner, hvis Virksomhed er stærkt konjunkturprægede. Det naturlige Grundlag for Krav om Arbejdsfordeling savnes derfor i væsentlig Grad for saa vidt angaar Statens Tjenestemænd.

Til disse Betænkeligheder af principiel Karakter, der for saa vidt er afgørende i sig selv, kan yderligere føjes, at Gennemførelsen af Arbejdsfordeling paa dette Omraade vilde støde paa store, tekniske Vanskeligheder, idet Beregningen af Lønafkortningen vilde blive meget kompliceret for ikke at komme til at virke ubilligt, ligesom saadanne Foranstaltninger, vilde have en forstyrrende Indvirkning paa Pensionsordningen. Det skal herved bemærkes, at der let vilde opstaa et Misforhold mellem den afkortede Lønindtægt og den eventuelle Pension, idet der bl. a. kunde fremkomme Tilfælde, hvor Tjenestemænd, der i Kraft af en lang Tjeneste i Staten har naaet en høj Pensionsalder, fik mindre i Lønindtægt, end de vilde opnaa ved Afgang med Pension.

Da tilsvarende Forhold formentlig vil gøre sig gældende med Hensyn til kommunalt ansatte Tjenestemænd, i hvert Fald i de Kommuner, der i Hovedsagen følger Statens Regler, ses det ikke rettere, end at det nævnte Forslag om Inddragelse af Tjenestemænd under Arbejdsfordelingen maa betragtes som uigennemførligt. Man maa formentlig derfor søge gennemført en Løsning, hvorved det tjenestemandsansatte Personale i Staten og Kommunerne holdes udskilt fra Arbejdsfordelingen.

E. Dige.

Kontorchef i Finansministeriet.
